

Haast je langzaam Dixie Dansercoer

Het lijkt alsof we geobsedeerd zijn door snelheid : reizen, koken, mailen Alles moet vlug vlug. Niet alleen op ons werk, ook in onze vrije tijd haastten we ons. Iedereen wil zoveel mogelijk doen op zo weinig mogelijk tijd. Want hoe sneller je iets doet, hoe meer je op een dag kunt doen. Dat is ook normaal, want er werd ons nog nooit zoveel aangeboden. En we willen het allemaal. We kopen boeken die we niet lezen, CD's die we nauwelijks beluisteren, en zo blijven de rekeningen binnenlopen en moeten we hard blijven werken. En zo belanden we in de vicieuze cirkel.

Waar zijn we eigenlijk mee bezig ? Waarom zo hard werken en zoveel geld verdienen als je zo moet hollen om het allemaal weer op te maken? Kan het niet een beetje trager, een beetje eenvoudiger ? Mensen hebben wel geld, maar niet de tijd om ervan te genieten. Zij die in het spitsuur van hun leven zitten – laten we zeggen mensen tussen de 25 en de 50 – werken, onderhouden een relatie, bouwen een huis, krijgen kinderen, noem maar op. Daarbij komt nog dat je alle technologische ontwikkelingen probeert op te volgen en zo versnel je almaar je consumptiegedrag en je levensritme.

Kan het ook anders ? Zeker, maar dan moet je bereid zijn om te vertragen, te versimpelen, te consuminderen. De grootste gemene deler van deze tendens is dat je bewuster tijd maakt voor de dingen die echt van belang zijn. 'Consumineren' kan op vele manieren gebeuren. Het is geen kwestie van inleveren, maar van winnen.

Uit : het tijdschrift Evita, met medewerking van socioloog Dirk Geldof)

Verder uit 'Brainstormen in een iglo' – Dixie Dansercoer